

Uit een werk van Martin Buber († 1965) *

Op de grote verzoendag sprak Rabbi Sjmelke van Nikolsburg:

‘Nu het ons vergund is
de grote Naam van de Gezegende
te verenigen en te heiligen en ook onze zielen,
deel van de hemelse Godheid, te verenigen,
trede de Thora als onze voorspraak op
voor onze Vader in de hemel.

Aan alle volken en talen heeft God ze eens aangeboden;
wij allen hebben ze echter aangenomen en roepen:
‘We doen het’, en pas daarna: ‘We horen het’.

Dus is het betamelijk
dat zij genade en erbarming
voor ons afsmeke van onze Vader in de hemel
op de ze heilige dag van het gericht.’
En hij opende de deurtjes van de Ark.

Vervolgens sprak hij voor de open Ark
de belijdenis van zonden uit
en met groot geweene
herhaalde het volk woord voor woord.
Dan hief hij de wetsrol
en terwijl hij die in zijn handen omhoog hield,
sprak hij tot de gemeente over de zonden van de mens.

Tenslotte echter zei hij:
‘Weet dat het wenen
dat op deze dag vernomen wordt,
als daar droefenis in is, geen zegen wegdraagt.
Want de Sjechina woont niet in zwaarmoedigheid,
doch alleen in de vreugde der Wet.
En ziet, geen vreugde is groter dan die van deze dag,
daar het ons wordt gegeven
alle kuiperij van ons hart van ons weg te doen
door de kracht van de omkering,
en onze Vader in de hemel nader te komen,
wiens hand uitgestrekt is
om te ontvangen wie zich bekeert.
Daarom moet alle wenen van deze dag
een vreugdevol wenen zijn
- zoals geschreven staat:
‘Dient de Heer met vreze en jubelt met beving...’ ^{Ps.2,11}

* **Martin Buber**, Chassidische vertellingen. Wassenaar, Servire 1967, 214- 216 (*bij Joh. 4,43-54*)